

**KOMENDANT MIEJSKI
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
W TARNOBRSZEGU**

ul. Targowa 3, 39-400 Tarnobrzeg

MRZ.52801.3.3.2024

Tarnobrzeg, 17 lipca 2024 r.

DOM POMOCY SPOŁECZNEJ
w Tarnobrzegu

Dnia 18-07-2024

L. dz. 228/24

Skier. do załatw. Kopis. J.

DECYZJA NR 543/2024

Na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 127) – zwanej dalej „ustawą o PSP”, i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 572) – zwanej dalej „k.p.a.”

nakazuję

**Domowi Pomocy Społecznej
ul. Kurasia 7, 39-400 Tarnobrzeg**

wykonanie następujących obowiązków:

Obowiązek nr 1:

Usunąć okładziny ściennie oraz sufitowe występujące na drodze ewakuacyjnej z pomieszczenia stołówki w segmencie "A", tj. w łączniku komunikacyjnym oraz w wiatrołapie na parterze w segmencie "B", w budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu.

Podstawa prawna obowiązku nr 1:

- art. 4 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275),
- § 15 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, § 16 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 lit. a i b, ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822),
- § 207 ust. 2, § 258 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (jednolity tekst Dz.U. z 2022 r. poz. 1225).

Termin wykonania obowiązku nr 1 ustaliam na: 9 miesięcy, od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Obowiązek nr 2:

Usunąć okładzinę sufitową w budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu występującą w miejscu połączenia ściana - sufit (skosy) na poziomie parteru w klatce schodowej K1 (segment "C"), w pobliżu drzwi wyjściowych z obiektu.

Podstawa prawna obowiązku nr 2:

- art. 4 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275),
- § 15 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, § 16 ust. 1, ust. 2 pkt 3 lit. a, ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822),
- § 207 ust. 2, § 258 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (jednolity tekst Dz.U. z 2022 r. poz. 1225).

Termin wykonania obowiązku nr 2 ustaliam na: 9 miesięcy, od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Obowiązek nr 3:

Wyposażyć drogi ewakuacyjne oraz pomieszczenia w budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu w wykładziny podłogowe posiadające właściwości co najmniej trudno zapalne, tj.: korytarz na I piętrze w segmencie "B", pokoje mieszkalne nr 23, 27, 29, 31 w segmencie "C", korytarz na parterze, I i II piętrze w segmencie "C", klatka schodowa K1 i K2 w segmencie "C".

Podstawa prawna obowiązku nr 3:

- art. 4 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275),
- § 15 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, § 16 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 lit. a, ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822),
- § 207 ust. 2, § 258 ust. 2, § 260 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (jednolity tekst Dz.U. z 2022 r. poz. 1225).

Termin wykonania obowiązku nr 3 ustaliam na: 9 miesięcy, od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Obowiązek nr 4:

Dostosować do wymagań określonych w przepisach przeciwpożarowych treść instrukcji bezpieczeństwa pożarowego opracowanej dla budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu.

Podstawa prawna obowiązku nr 4:

- art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275),
- § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822).

Termin wykonania obowiązku nr 4 ustaliam na: 3 miesiące, od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Obowiązek nr 5:

Przeprowadzić praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu. Zakres i obszar budynku objęty praktycznym sprawdzeniem organizacji i warunków ewakuacji musi być uzgodniony z Komendantem Miejskim Państwowej Straży Pożarnej w Tarnobrzegu.

Podstawa prawna obowiązku nr 5:

- art. 4 ust. 1 pkt 4 i 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275),
- § 17 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822).

Termin wykonania obowiązku nr 5 ustaliam na: 3 miesiące, od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Obowiązek nr 6:

Usunąć materiały palne w postaci mebli wykonanych z drewna, pudeł tekturowych oraz opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych występujące wewnątrz pomieszczenia rozdzielni głównej i wentylatorowni (pomieszczenie techniczne) na parterze segmentu "A" w budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu.

Podstawa prawna obowiązku nr 6:

- art. 4 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275),
- § 4 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822).

Termin wykonania obowiązku nr 6 ustaliam na: 3 miesiące, od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Obowiązek nr 7:

Uzupełnić wyposażenie budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu w system sygnalizacji pożarowej zapewniający ochronę całkowitą obiektu. Obowiązek należy wykonać zgodnie z projektem uzgodnionym przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do użytkowania urządzenia przeciwpożarowego jest przeprowadzenie prób i badań potwierdzających prawidłowość działania.

Podstawa prawna obowiązku nr 7:

- art. 4 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275),
- § 16 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822),
- § 2 ust. 1 i 2, § 207 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. 2002 nr 75 poz. 690 ze zm.).

Termin wykonania obowiązku nr 7 ustalam na: 12 miesięcy, od dnia w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

W dniach od 9 do 22 maja 2024 r., na podstawie upoważnienia nr 33/2024 z dnia 29 kwietnia 2024 r., znak: MRZ.52801.3.2024, Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tarnobrzegu w obiekcie zamieszkania zbiorowego przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu funkcjonariusz Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Tarnobrzegu przeprowadził czynności kontrolno-rozpoznawcze z których sporządził protokół z dnia 22 maja 2024 r., znak: MRZ.52801.3.2024. Protokół został podpisany w dniu 22 maja 2024 r. przez Panią Marię Wrzos – Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Tarnobrzegu, która podpisała protokół bez wnoszenia zastrzeżeń.

Nieruchomość na której położony jest kontrolowany budynek posiada założoną księgę wieczystą o nr. TB1T/00033362/6. Zgodnie z treścią ww. dokumentu właścicielem działki o numerze ewid. 1722/66, obręb 0012 Tarnobrzeg, jedn. ewid. Tarnobrzeg jest Miasto Tarnobrzeg. Decyzją Zarządu Miasta Tarnobrzega z dnia 4 października 2002 r. Nr GG.V-72244/2/2002 nieruchomość położona w Tarnobrzegu przy ul. Kurasia 7 oznaczona w ewidencji gruntów jako działka nr 1722/66 o powierzchni 0,5737 ha, zabudowana trzykondygnacyjnym obiektem, została przekazana w trwały zarząd na rzecz Domu Pomocy Społecznej w Tarnobrzegu przy ul. Kurasia 7. Odpowiedzialność za zapewnienie ochrony przeciwpożarowej w odniesieniu do budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu ponosi Dom Pomocy Społecznej w Tarnobrzegu, ul. Kurasia 7, 39-400 Tarnobrzeg.

Jak wynika z ustaleń czynności kontrolno-rozpoznawczych Dom Pomocy Społecznej w Tarnobrzegu przy ul. Kurasia 7 ma następującą charakterystykę pożarową.

Budynek położony jest na wydzielonym terenie w sąsiedztwie budynków mieszkalnych (współ. geogr.: N: 50,569723684, E: 21,684783029). Teren wokół budynku jest ogrodzony. Obiekt zlokalizowany jest na działce o numerze ewid. 1722/66, obręb 0012 Tarnobrzeg, jedn. ewid. Tarnobrzeg.

Budynek posiada trzy kondygnacje nadziemne. Główna konstrukcja – murowana, ściany zewnętrzne – murowane, warstwowe, ściany wewnętrzne – murowane, strop – prefabrykowany z płyt kanałowych, konstrukcja dachu – stropodach, przekryty papą. Obiekt został wykonany w klasie „B” odporności pożarowej. Parametry charakterystyczne obiektu: powierzchnia zabudowy – 592 m² powierzchnia użytkowa – 2 386,77 m², kubatura – 10 778,01 m³. Wysokość budynku wynosi 11,65 m. Obiekt stanowi jedną strefę pożarową zaliczoną do kategorii zagrożenia ludzi ZL II o powierzchni – 2 229,46 m². W obiekcie może przebywać maksymalnie 80 osób, w tym 60 pensjonariuszy i 20 pracowników. Budynek posiada 5 wyjść ewakuacyjnych.

Obiekt wyposażony jest w system sygnalizacji pożarowej, hydranty wewnętrzne 52, przeciwpożarowy wyłącznik prądu, awaryjne oświetlenie ewakuacyjne, drzwi przeciwpożarowe wyposażone w system sterowania oraz urządzenie służące do usuwania dymu. Instalacje użytkowe występujące w obiekcie: elektryczna oraz piorunochronna.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2005 r., znak WZ-5595/60/5, Podkarpacki Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej wyraził zgodę na spełnienie wymagań bezpieczeństwa pożarowego w budynku w sposób inny niż określono w przepisach techniczno-budowlanych, stosowanie do wskazań ekspertyzy technicznej opracowanej w grudniu 2005 r. przez Pana Romana Bolkę – rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych oraz Pana Marka Bajerlajna – rzeczoznawcę budowlanego w związku z niezapewnieniem minimalnych szerokości użytkowych biegów i spoczników istniejącej ewakuacyjnej klatki schodowej „K3” oraz przekroczeniem dopuszczalnej długości dojścia ewakuacyjnego z parteru, I i II piętra segmentu „C”.

W trakcie czynności kontrolno-rozpoznawczych przeprowadzonych w dniach od 9 do 22 maja 2024 r. stwierdzono wymienione w protokole uchybienia z zakresu ochrony przeciwpożarowej dotyczące: przestrzegania przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, wyposażenia budynku w wymagane urządzenia przeciwpożarowe, zapewnienia osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji, przygotowania obiektu do prowadzenia akcji ratowniczej, ustalenia sposobów postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

W związku z ujawnieniem naruszeń, których nie usunięto w trakcie kontroli, pismem z dnia 3 czerwca 2024 r., znak: MRZ.52801.3.2.2024, zawiadomiono Dom Pomocy Społecznej, ul. Kurasia 7, 39-400 Tarnobrzeg, o wszczęciu postępowania administracyjnego z urzędu w sprawie nakazania ich usunięcia.

Dowodem na zaistniałe nieprawidłowości jest protokół z czynności kontrolno-rozpoznawczych, gdzie w „Wykazie stwierdzonych nieprawidłowości” na stronie 16 i 17 w punktach 2, 3, 4, 8, 9, 11 oraz 12 opisano przedmiotowe nieprawidłowości.

W sentencji niniejszej decyzji przyjęto sposób usunięcia nieprawidłowości w budynku położonym przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu poprzez:

- usunięcie okładziny ściennej oraz sufitowej występującej na drodze ewakuacyjnej z pomieszczenia stołówki w segmencie „A”, tj. w łączniku komunikacyjnym oraz w wiatrołapie na parterze w segmencie „B”,
- usunięcie okładziny sufitowej występującej w miejscu połączenia ściana – sufit (skosy) na poziomie parteru w klatce schodowej K1 (segment „C”) w pobliżu drzwi wyjściowych z obiektu,
- wyposażenie drogi ewakuacyjnej oraz pomieszczeń w wykładziny podłogowe posiadające właściwości co najmniej trudno zapalne, tj.: korytarz na I piętrze w segmencie „B”, pokoje mieszkalne nr 23, 27, 29, 31 w segmencie „C”, korytarz na parterze, I i II piętrze w segmencie „C”, klatka schodowa K1 i K2 w segmencie „C”,
- dostosowanie do wymagań określonych w przepisach przeciwpożarowych treści instrukcji bezpieczeństwa pożarowego,
- przeprowadzanie praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji z całego budynku,
- usunięcie materiałów palnych występujących wewnątrz pomieszczenia rozdzielni głównej i wentylatorowni (pomieszczenie techniczne) na parterze segmentu „A”,
- uzupełnienie wyposażenia budynku w system sygnalizacji pożarowej zapewniający ochronę całkowitą obiektu.

Wykonanie obowiązków jest spełnieniem wprost naruszonego przepisu, tj. art. 4 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5, oraz 7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz.U. z 2024 r. poz. 275) – zwanej dalej „ustawą o ochronie przeciwpożarowej”, co w najprostszy sposób doprowadza obiekt do stanu zgodnego z prawem w zakresie bezpieczeństwa pożarowego. Nakaz jest zgodny ze słusznym interesem strony postępowania, a przez podniesienie ogólnego poziomu bezpieczeństwa pożarowego z interesem społecznym. Wykonanie obowiązków zmniejsza prawdopodobieństwo powstania i rozwoju pożaru, a także poprawia warunki bezpiecznej ewakuacji osób przebywających w obiekcie.

Wyznaczając terminy realizacji obowiązków kierowano się interesem społecznym, dotyczącym dopuszczalnej tolerancji czasowej trwania nieprawidłowości oraz słusznym interesem strony, z którego wynika realna możliwość wykonania koniecznych prac – to jest wykonalnością decyzji.

Ponadto informuję, że określając termin realizacji decyzji oraz uzależniając ten termin od ostateczności decyzji, kierowano się zasadą trwałości decyzji. Decyzja staje się ostateczna w następujących przypadkach:

1. po upływie terminu na złożenie odwołania, gdy odwołanie nie zostało złożone,
2. z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania,
3. w dniu doręczenia decyzji wydanej przez organ II instancji w postępowaniu odwoławczym.

Stronę zobowiązaną do usunięcia stwierdzonych uchybień określono na podstawie przepisów art. 4 ust. 1a ustawy o ochronie przeciwpożarowej, zgodnie z którym, odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony

przeciwpozarowej, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, stosownie do obowiązków i zadań powierzonych w odniesieniu do budynku, przejmuje – w całości lub w części – ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. Jak wynika z ustaleń czynności kontrolno-rozpoznawczych, zobowiązany na podstawie decyzji Zarządu Miasta Tarnobrzega z dnia 4 października 2002 r. Nr GG.V-72244/2/2002 jest odpowiedzialny za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpozarowej.

Wskutek występowania w obiekcie warunków technicznych, które nie zapewniają możliwości ewakuacji ludzi, budynek uznano za zagrażające życiu ludzi. Na podstawie § 2 ust 3a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (jednolity tekst Dz.U. z 2022 r. poz. 1225) – zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych”, możliwe jest zastosowanie rozwiązań zamiennych w odniesieniu do wymagań określonych w tym rozporządzeniu, a w ślad za tym – w odniesieniu do obowiązku nr 1, 2, 3 i 7 określonym w niniejszej decyzji. W przypadku zdecydowania się na taki tryb usunięcia nieprawidłowości, konieczne jest zastosowanie się do procedur określonych w art. 6a ustawy o ochronie przeciwpozarowej oraz § 2 ust. 3a rozporządzenia w sprawie warunków technicznych. Procedury te zobowiązują inwestora do następujących kroków: po pierwsze zlecenia wykonania ekspertyzy technicznej właściwej jednostki badawczo-rozwojowej albo rzeczoznawcy budowlanego oraz do spraw zabezpieczeń przeciwpozarowych, po drugie przedstawienia ekspertyzy do uzgodnienia Podkarpackiemu Komendantowi Wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej, po trzecie ścisłego wykonania uzgodnionych rozwiązań zamiennych. Jednocześnie słowo „uzgodnienie” nie określa obowiązku organów Państwowej Straży Pożarnej o konieczności konkretnego wskazania takich rozwiązań, lecz akceptację, bywa że z dodatkowymi warunkami rozwiązań zamiennych proponowanych przez inwestora. Należy zdawać sobie sprawę, że nie każde rozwiązanie zamienne może zyskać akceptację (uzgodnienie) organów do tego uprawnionych, oraz że termin realizacji niniejszej decyzji musi być zachowany.

Ad Obowiązek nr 1, 2:

Ustalenia czynności kontrolno – rozpoznawczych przeprowadzonych w budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu wykazały, że na parterze budynku w segmencie „B”, w łączniku komunikacyjnym oraz w wiatrołapie, tj. na drodze ewakuacyjnej zapewniającej jeden kierunek ewakuacji z pomieszczenia stołówki stwierdzono występowanie okładzin ściennych oraz sufitowych wykonanych z tworzywa sztucznego. Ww. okładziny ścienne umieszczone są na ścianach od poziomu podłogi do wysokości 1,6 m. Na ścianie wewnętrznej przylegającej do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych oraz na ścianie zlokalizowanej naprzeciwko drzwi wejściowych do budynku okładzina znajduje się na całej wysokości pomieszczenia. W obrębie łącznika komunikacyjnego stwierdzono występowanie okładzin sufitowych w miejscu połączenia ściana - sufit (skosy). Okładziny wykonane są z tworzywa sztucznego i stanowią obudowę instalacji prowadzonych w górnej części korytarza. W trakcie czynności kontrolowanej nie przedstawił dokumentów

świadczących o właściwościach co najmniej trudno zapalnych ww. okładzin ściennych oraz sufitowych. Występowanie okładziny ściennej wykonanej z tworzywa sztucznego stwierdzono również na poziomie I piętra w segmencie „B”. W tym stanie faktycznym uznano, że zastosowany materiał jest materiałem łatwo zapalnym.

Na poziomie parteru w klatce schodowej K1 (segment „C”) w pobliżu drzwi wyjściowych z obiektu stwierdzono występowanie okładziny sufitowej w miejscu połączenia ściana - sufit (skosy) na długości 2 m w zakresie wysokości pomieszczenia od 2,7 m do 3,1 m. Okładzina wykonana jest z tworzywa sztucznego. Kontrolowany nie posiada dokumentów świadczących o właściwościach co najmniej trudno zapalnych ww. okładziny sufitowej. W tym stanie faktycznym uznano, że zastosowany materiał jest materiałem łatwo zapalnym.

Jednym z podstawowych obowiązków właściciela obiektu z zakresu bezpieczeństwa jest przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań techniczno – budowlanych, instalacyjnych i technologicznych oraz przygotowanie budynku do prowadzenia akcji ratowniczej. Zgodnie z § 15 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (jednolity tekst Dz.U. z 2023 r. poz. 822) – zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków”, z każdego miejsca w obiekcie, przeznaczonego do przebywania ludzi, zapewnia się odpowiednie warunki ewakuacji, umożliwiające szybkie i bezpieczne opuszczanie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, w tym zapewnienie bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleni dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń. § 258 ust. 2 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych wskazuje, że na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji, stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione. W myśl § 16 ust. 2 pkt 3 lit. a i b rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, podstawą do stwierdzenia, że w budynku występują warunki techniczne pozwalające uznać użytkowany budynek istniejący za zagrażający życiu ludzi, jest występowanie w pomieszczeniu strefy pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL II albo na drodze ewakuacyjnej okładziny sufitu wykonanego z materiału łatwo zapalnego lub okładziny ściennej z materiału łatwo zapalnego, jeżeli nie zapewniono na drodze ewakuacyjnej dwóch kierunków ewakuacji.

W przypadku pożaru, okładziny ścienne oraz sufitowe mogą przyczyniać się do rozprzestrzeniania się ognia, a także wydzielać toksyczne gazy i dym, co znacząco utrudnia ewakuację i zwiększa ryzyko utraty zdrowia i życia osób znajdujących się w budynku. Drogi ewakuacyjne muszą być wolne od materiałów łatwopalnych, aby zapewnić bezpieczne opuszczenie budynku przez wszystkie osoby.

W związku z powyższym, konieczne jest usunięcie okładzin ściennych oraz sufitowych na wskazanych drogach ewakuacyjnych. Jest to niezbędne dla zapewnienia zgodności warunków występujących w obiekcie z przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej oraz w celu zagwarantowania bezpieczeństwa użytkowników obiektu.

Ad Obowiązek nr 3:

W toku czynności kontrolno-rozpoznawczych stwierdzono występowanie w pomieszczeniach budynku wykładzin podłogowych wykonanych z materiałów palnych. W obrębie dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń stwierdzono występowanie wykładzin podłogowych wykonanych z tworzyw sztucznych (korytarz na I piętrze w segmencie „A”, korytarz na I piętrze w segmencie „B”, pokoje mieszkalne w segmencie „C”, korytarz na parterze, I i II piętrze w segmencie „C”, klatka schodowa K1 i K2 w segmencie „C”). W dniu 17 maja 2024 r. Kontrolowany sporządził oświadczenie dot. wyposażenia pomieszczeń i dróg ewakuacyjnych w wykładziny podłogowe, dołączając do niego dokumenty potwierdzające klasę reakcji na ogień ww. wyrobów. Zgodnie z przedłożoną informacją dla wykładzin podłogowych wykonanych z tworzyw sztucznych umieszczonych na korytarzu na I piętrze w segmencie „B”, pokojach mieszkalnych nr 23, 27, 29, 31 w segmencie „C”, korytarzu na parterze, I i II piętrze w segmencie „C”, klatce schodowej K1 i K2 w segmencie „C” brak jest dokumentów świadczących o klasyfikacji jako wyrób co najmniej trudno zapalny. Z uwagi na powyższe uznano, że wykładziny zastosowane w ww. pomieszczeniach są wyrobami łatwo zapalnymi.

Zgodnie z § 16 ust. 2 pkt 3 lit. a rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, występowanie wykładziny podłogowej z materiału łatwo zapalnego w pomieszczeniach strefy pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL II stanowi podstawę do uznania istniejącego budynku za zagrażającego życiu ludzi.

W myśl § 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, właściciel lub zarządca budynku zobowiązany jest zastosować rozwiązania zapewniające spełnienie wymagań bezpieczeństwa pożarowego w sposób określony w przepisach techniczno-budowlanych. Wymagania dotyczące zapewnienia co najmniej trudno zapalnej wykładziny podłogowej wynikają z § 260 ust. 2 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, który zabrania stosowania wykładzin podłogowych łatwo zapalnych w pomieszczeniach stref pożarowych zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi ZL II.

Wykładziny podłogowe wykonane z materiałów łatwo zapalnych mogą mieć niekorzystny wpływ na warunki bezpieczeństwa w obiekcie. W przypadku pożaru, materiały te mogą szybko się zapalić, co prowadzi do gwałtownego rozprzestrzeniania się ognia oraz zwiększenia ilości dymu i toksycznych gazów. To z kolei może utrudnić ewakuację, zwiększając ryzyko dla życia i zdrowia osób przebywających w budynku. W związku z powyższym, aby spełnić wymogi bezpieczeństwa pożarowego i zapewnić ochronę życia ludzkiego, konieczne jest zastąpienie wykładzin łatwo zapalnych materiałami co najmniej trudno zapalnymi.

Ad Obowiązek nr 4:

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego jest zbiorem podstawowych i niezbędnych informacji, potrzebnych nie tyle w momencie powstania pożaru, co pozwalających na zapobieżenie jego powstania lub rozprzestrzeniania się. Instrukcja, o której mowa powyżej zawiera m.in. takie elementy, jak: warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu, sposobu użytkowania,

prowowanego procesu technologicznego i jego warunków technicznych, w tym zagrożenia wybuchem, sposoby poddawania przeglądowi technicznemu i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia, sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane, sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi, plany graficzne obiektu z uwzględnieniem m.in. warunków ewakuacji i rozmieszczenia sprzętu ppoż., sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z treścią przedmiotowej instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi. Zapoznanie się z jej treścią daje dostęp do podstawowych informacji na temat postępowania w sytuacji powstania pożaru oraz możliwości ograniczenia jego skutków. Konieczność opracowania instrukcji bezpieczeństwa pożarowego oraz jej zakres wynika z § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków.

Zgodnie z ustaleniami czynności kontrolno-rozpoznawczych skontrolowany obiekt przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu, spełnia warunek do obligatoryjnego wprowadzenia instrukcji bezpieczeństwa pożarowego. Obowiązku zapewnienia ww. instrukcji nie wyłącza przepis § 6 ust. 8 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków albowiem kubatura obiektu przekracza 1000 m³.

Podczas czynności kontrolno-rozpoznawczych kontrolowany przedstawił instrukcję bezpieczeństwa pożarowego opracowaną w sierpniu 2012 r. Ww. instrukcję sporządzono na podstawie § 6 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków. Ostatniej okresowej aktualizacji dokumentu w dniu 6 września 2022 r. dokonała osoba posiadająca kwalifikacje, o których mowa w art. 4 ust. 2b ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Analiza instrukcji bezpieczeństwa pożarowego opracowanej dla budynku przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu wykazała, że jej treść nie odpowiada zakresowi wynikającemu z § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków. Ww. instrukcja nie zawiera w części opisowej informacji o sposobie zapewnienia drogi pożarowej do obiektu. Opis zawarty w rozdziale 2.10 „Drogi pożarowe” wskazuje, że sposób doprowadzenia drogi pożarowej nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U. z 2009 r. nr 124 poz. 1030) - zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych – odległość pasa jezdni od głównego wejścia do obiektu występującego w segmencie „B” wynosi 40 m. Brak jest informacji o obowiązku stosowania w obiekcie systemu sygnalizacji pożarowej jako rozwiązania zamiennego na które postanowieniem z dnia 19 grudnia 2005r., znak WZ-5595/60/05, wyraził zgodę Podkarpacki Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej.

Ponadto w części graficznej brakuje informacji dotyczącej wysokości budynku, liczby kondygnacji, parametrów pożarowych występujących substancji palnych, przewidywanej liczby osób na każdej kondygnacji oraz przewidywanej liczby osób w poszczególnych pomieszczeniach.

Opracowanie instrukcji bezpieczeństwa pożarowego stanowi czynność z zakresu ochrony przeciwpożarowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie przeciwpożarowej i wymaga od autora wiedzy specjalistycznej w przedmiotowym obszarze. Zgodnie z art. 4 ust. 2 oraz 2a i 2b ww. ustawy autor powinien posiadać

jedne z następujących kwalifikacji: posiadać tytuł zawodowy inżynier pożarnictwa, mieć ukończone w Szkole Głównej Służby Pożarniczej studia wyższe w zakresie inżynierii bezpieczeństwa w specjalności inżynieria bezpieczeństwa pożarowego, posiadać wykształcenie średnie lub średnie branżowe i uprawnienia inspektora ochrony przeciwpożarowej, kwalifikacje do wykonywania zawodu technik pożarnictwa.

Ad Obowiązek nr 5:

Zgodnie z ustaleniami czynności kontrolno-rozpoznawczych przeprowadzonych w dniach 9 do 22 maja 2024 r. stwierdzono, że stałymi użytkownikami obiektu przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu jest 80 osób, w tym 20 pracowników Domu Pomocy Społecznej w Tarnobrzegu oraz 60 pensjonariuszy. Jak wynika z ustaleń przeprowadzonych czynności w obiekcie może przebywać maksymalnie 80 osób. W czasie kontroli stwierdzono, że w ciągu ostatnich 2 lat w ww. obiekcie nie przeprowadzono praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji.

Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 pkt. 4 i 7 ustawy o ochronie przeciwpożarowej właściciel budynku zapewniając ich ochronę przeciwpożarową jest zobowiązany zapewnić osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji a także ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Zgodnie z § 17 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków obowiązek praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu co najmniej raz na 2 lata spoczywa na właścicielu lub zarządcy obiektu przeznaczonego dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami, niezakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV. W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się jednocześnie grupa powyżej 50 użytkowników, praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji należy przeprowadzać co najmniej raz na rok, jednak w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia rozpoczęcia korzystania z obiektu przez nowych użytkowników. Zakres i obszar budynku objęty praktycznym sprawdzeniem organizacji i warunków ewakuacji dla obiektu zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL II musi być uzgodniony z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej. Właściciel lub zarządca obiektu o terminie sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji powiadamia właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem.

Brak okresowego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji w budynku może w przypadku realnego zagrożenia uniemożliwić sprawne przeprowadzenie ewakuacji przebywających w nim osób, a tym samym negatywnie wpłynąć na bezpieczeństwo użytkowników obiektu.

Ad Obowiązek nr 6:

Ustalenia czynności kontrolno-rozpoznawczych przeprowadzonych w budynku wykazały, że wewnątrz pomieszczenia rozdzielni głównej i wentylatorowni tj. pomieszczenia technicznego na parterze segmentu "A", składowane są meble wykonane z drewna, pudła tekturowe oraz opakowania wykonane z tworzyw

sztucznych, które są kwalifikowane jako materiały palne. Nieprawidłowości w powyższym zakresie zostały opisane w protokole z ustaleń czynności kontrolno-rozpoznawczych z dnia 22 maja 2024 r.

Jednym z podstawowych obowiązków użytkownika obiektu z zakresu bezpieczeństwa jest przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań techniczno – budowlanych.

Składowane materiały palne wewnątrz pomieszczenia technicznego na parterze segmentu "A" w przypadku powstania pożaru mogą powodować jego gwałtowne rozprzestrzenianie się. Wystąpienie dowolnego źródła zapłonu może doprowadzić do powstania pożaru w ww. pomieszczeniu, który może powodować utrudnienia dla ewakuacji osób przebywających w budynku.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 12 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, w obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, w tym zabronione jest składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych.

Uwzględniając naruszenie wymagań o których mowa powyżej, należało uznać, że występujący stan stwarza realne zagrożenie pożarowe analizowanego budynku.

Ad Obowiązek nr 7:

Obiekt przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu wyposażony jest w system sygnalizacji pożarowej z centralą IGNIS 1240 zlokalizowaną na portierni, w pobliżu wejścia głównego do obiektu. Obsługa centrali sygnalizacji pożaru prowadzona jest przez całą dobę. W skład urządzeń sygnalizacyjno – alarmowych obiektu wchodzi czujki dymu, czujki temperatury, ręczne ostrzegacze pożarowe oraz wskaźniki zadziałania umieszczone na 10 liniach dozorowych.

Ustalenia czynności kontrolno-rozpoznawczych wykazały brak elementów detekcyjnych (czujek dymu/ciepła) w następujących częściach obiektu: segment „A” – parter: drogi ewakuacyjne, klatka schodowa, pomieszczenie magazynowe w kubaturze klatki K3, pomieszczenie socjalne w północno zachodniej części segmentu, pomieszczenie magazynowe z bezpośrednim wyjściem za zewnątrz obiektu w północno zachodniej części segmentu, pomieszczenie „obieralnia”, pomieszczenie gospodarcze w południowej części segmentu; I piętro: droga ewakuacyjna, przedsionek w pokoju mieszkalnym w środkowej części segmentu, pomieszczenie gospodarcze z dźwigiem kuchennym w południowej części segmentu, część pomieszczenia „pracowni” przylegająca do korytarza w segmencie „A”; segment „B” – parter: wiatrołap przy wejściu głównym; I piętro: łącznik komunikacyjny, pomieszczenie gospodarcze; segment „C” – parter: pomieszczenie gospodarcze na drodze ewakuacyjnej z klatki K1, drogi ewakuacyjne; I piętro: drogi ewakuacyjne, pomieszczenie z wejściem z gabinetu pielęgniarek w południowej części segmentu, brudownik, przedsionki w pokojach mieszkalnych – 11 szt.; II piętro: drogi ewakuacyjne, pomieszczenie z wejściem z pokoju mieszkalnego w południowej części segmentu, przedsionki w pokojach mieszkalnych – 11 szt. W obiekcie nie stwierdzono występowania sygnalizatorów powiadamiających użytkowników o zagrożeniu wykrytym przez system sygnalizacji pożarowej.

W myśl art. 6a ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej, wymagania ochrony przeciwpożarowej dotyczące obiektów budowlanych lub terenów mogą być w przypadkach określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej spełnione w sposób inny niż określony w tych przepisach, jeżeli proponowane rozwiązania zamienne w stosunku do wymagań ochrony przeciwpożarowej ograniczają możliwość powstania pożaru, a w razie jego wystąpienia zapewniają możliwość ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób.

Dla budynku Domu Pomocy Społecznej przy ul. Kurasia 7 w Tarnobrzegu w dniu 12 grudnia 2005 r. została opracowana ekspertyza techniczna rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, stanowiąca załącznik do postanowienia Podkarpackiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 19 grudnia 2005 r. znak. WZ-5595/60/05. Ww. postanowienie określiło rozwiązania zamienne w związku z nieprawidłowościami w zakresie minimalnych szerokości użytkowych biegów i spoczników ewakuacyjnej klatki schodowej „K3” (segment „A”) oraz przekroczenia dopuszczalnej długości dojścia ewakuacyjnego z parteru, I i II piętra segmentu „C”.

Jednym z rozwiązań zamiennych na które zgodę wyraził w ww. postanowieniu Podkarpacki Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej jest wyposażenie obiektu w samoczynną instalację alarmu pożarowego, pozwalającą na szybkie zaalarmowanie personelu oraz podjęcie ewakuacji w krótszym czasie. Ustalenia czynności kontrolno-rozpoznawczych wykazały jednak, że obiekt nie został wyposażony w system sygnalizacji pożarowej zapewniający ochronę całkowitą obiektu.

Działanie systemu sygnalizacji pożarowej ma za zadanie odpowiednio wczesne poinformowanie użytkowników obiektu o zaistniałym zagrożeniu, co przekłada się na czas ewakuacji, a zatem na bezpieczeństwo osób przebywających w obiekcie. Z uwagi na przeznaczenie obiektu przede wszystkim dla osób o ograniczonej zdolności poruszania się, a także występujące w budynku nieprawidłowości dla których rekompensatę stanowią uzgodnione rozwiązania zamienne, należy stwierdzić, że wyposażenie obiektu w instalację służącą do wykrywania pożaru, bez uwzględnienia nadzoru nad wszystkimi przestrzeniami w obiekcie, może w znacznym stopniu opóźnić czas wykrycia zagrożenia. Powyższa okoliczność ma negatywny wpływ na ewakuację osób przebywających w budynku oraz na działania gaśnicze prowadzone w I fazie rozwoju pożaru.

Z uwagi na to, że system sygnalizacji pożarowej jest urządzeniem przeciwpożarowym zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, jako urządzenie przeciwpożarowe powinien być wykonany zgodnie z projektem uzgodnionym z rzeczoznawcą ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do jego użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań potwierdzających prawidłowość działania. Powyższe dotyczy także rozbudowy istniejących instalacji i urządzeń.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 i art. 129 § 1 i 2 k.p.a. w związku z art. 27 ustawy o PSP od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Podkarpackiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej za pośrednictwem Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tarnobrzegu (ul. Targowa 3, 39-400 Tarnobrzeg), w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Na podstawie art. 127a k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do jego wniesienia wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia tut. organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę postępowania, niniejsza decyzja staje się ostateczna i prawomocna, a strona nie może złożyć skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania wywiera skutek tylko wtedy, gdy zostanie przez stronę złożone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania po upływie ww. terminu.

KOMENDANT MIEJSKI
Państwowej Straży Pożarnej

brzg. mgr inż. Daniel MYSZKA

Otrzymują:

- 1) Dom Pomocy Społecznej
ul. Kurasia 7, 39-400 Tarnobrzeg
- 2) aa.

BB